

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2004/C 168/01	Věc C-138/04: Žaloba podaná dne 15. března 2004 Komisí Evropských společenství proti Dánskému království	1
2004/C 168/02	Věc C-179/04: Žaloba podaná dne 16. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	2
2004/C 168/03	Věc C-181/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	2
2004/C 168/04	Věc C-188/04: Žaloba podaná dne 22. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	2
2004/C 168/05	Věc C-196/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Special Commissioners ze dne 29. dubna 2004 ve věci Cadbury Schweppes plc a Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Commissioners of Inland Revenue	3
2004/C 168/06	Věc C-197/04: Žaloba podaná dne 30. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo	3
2004/C 168/07	Věc C-198/04: Žaloba podaná dne 4. května 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	4
2004/C 168/08	Věc C-205/04: Žaloba podaná dne 7. května 2004 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	4
	SOUD PRVNÍHO STUPNĚ	
2004/C 168/09	Přidělení soudců k senátům a složení velkého senátu	5
2004/C 168/10	Věc T-123/04: Žaloba podaná dne 31. března 2004 Cargo Partner AG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	6

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 168/11	Věc T-129/04: Žaloba podaná dne 1. dubna 2004 Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	6
2004/C 168/12	Věc T-132/04: Žaloba podaná dne 2. dubna 2004 Andrém Bonnetem proti Soudnímu dvoru Evropských společností	7
2004/C 168/13	Věc T-139/04: Žaloba podaná dne 8. dubna 2004 Kelvinem Williamem Stephensem proti Komisi Evropských společností	7
2004/C 168/14	Věc T-142/04: Žaloba podaná dne 14. dubna 2004 Cargill B.V. proti Komisi Evropských společností	8
2004/C 168/15	Věc T-144/04: Žaloba podaná dne 13. dubna 2004 Télévision Française 1 SA proti Komisi Evropských společností	8
2004/C 168/16	Věc T-146/04: Žaloba podaná dne 20. dubna 2004 p. Koldem Gorostiagou Atxalandabasem proti Evropskému parlamentu	9
2004/C 168/17	Věc T-147/04: Žaloba podaná dne 23. dubna 2004 Brianem M. Rossem proti Komisi Evropských společností	9
2004/C 168/18	Věc T-149/04: Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 Imrem Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen a Michelem Lucasem proti Komisi Evropských společností	10
2004/C 168/19	Věc T-151/04: Žaloba podaná dne 16. dubna 2004 Bernardem Nonatem proti Komisi Evropských společností	10
2004/C 168/20	Věc T-153/04: Žaloba podaná dne 23. dubna 2004 Ferriere Nord spa proti Komisi Evropských společností	11
2004/C 168/21	Věc T-154/04: Žaloba podaná dne 22. dubna 2004 Danielem Bauwensem proti Komisi Evropských společností	11
2004/C 168/22	Věc T-157/04: Žaloba podaná dne 22. dubna 2004 Joëlem De Brym proti Komisi Evropských společností	12
2004/C 168/23	Věc T-160/04: Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 Gerasimosem Potamianosem proti Komisi Evropských společností	12
2004/C 168/24	Věc T-161/04: Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 Gregoriem Valerem Jordanou proti Komisi Evropských společností	12

II Přípravné akty

.....

III Oznámení

2004/C 168/25	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věstník C 156 ze dne 12.6.2004	14
---------------	--	----

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

**Žaloba podaná dne 15. března 2004 Komisí Evropských
společenství proti Dánskému království**

(Věc C-138/04)

(2004/C 168/01)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 15. března 2004 žaloba směřující proti Dánskému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou p. Lyalem a p. Fichem jako zmocněnci.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. konstatoval, že Dánské království tím, že neumožnilo osobám, které trvale přemístily své obvyklé bydliště do Dánska, aby byly osvobozeny od daně podle čl. 1 odst. 1 směrnice 83/183/EHS, pokud se jedná o „daň za registraci“, která ve skutečnosti odpovídá spotřební dani, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 249 ES a směrnice 83/183/EHS (1);
2. uložil Dánskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Daň za registraci automobilových vozidel je vybírána při první registraci vozidla v Dánsku, takže osobami povinnými k dani jsou rovněž osoby, které v souvislosti se změnou svého hlavního bydliště ze zahraničí do Dánska, natrvalo dovážejí své vozidlo za účelem jejich používání v Dánsku.

- Komise je toho názoru, že daň za registraci tím představuje rovněž „spotřební daň obvykle vybíranou při trvalém dovozu majetku soukromých osob z jiného členského státu těmito osobami“, přičemž za tohoto předpokladu jsou členské státy povinny poskytnout osvobození od daní podle čl. 1 odst. 1 směrnice.

Vzhledem k tomu, že daň za registraci se uplatňuje na spotřební majetek, že je vyměřena z hospodářské hodnoty tohoto majetku a že je vybírána jenom jednou, je bez jakýchkoliv pochybností „spotřební daní“.

Je rovněž bez pochyb, že se jedná o daň obvykle vybíranou při trvalém dovozu osobního majetku soukromé osoby. Skutečnost, že daň je vybírána pouze při registraci, nemění nic na tom, že registrace je podmínkou, která předchází jakémukoliv používání vozidla v dánské silniční síti. Dovozy vozidla osobou, která přemísťuje své bydliště, nemůže být považován za mající jiný cíl, než používat vozidlo v souladu s jeho účelem.

- Dále Komise je toho názoru, že daň za registraci nemůže být považována za součást „zvláštních nebo periodických poplatků a daní ukládaných na používání tohoto majetku v určité zemi“, které směrnice – ve svém čl. 1 odst. 2 – vyjímá z osvobození.

Výjimka platí pouze pro daně spojené se samotným používáním majetku, o který se jedná a pro daně, které musí být vybírány k zajištění zaplacení služeb, jež jsou újeji spojeny s používáním tohoto osobního majetku.

Znění čl. 1 odst. 2 uvádí tři příklady takových daní, které musí být vyňaty z osvobození, tj. „poplatky za registraci motorových vozidel, silniční daně a televizní poplatky“. Společným znakem těchto poplatků je, že se nejedná o spotřební daně, ale že se týkají průběžného používání majetku a zajišťují orgánům veřejné moci možnost uhradit výdaje spojené s používáním daného majetku.

Zmínka daní za registraci motorových vozidel musí tedy být podle Komise vykládána tak, že se vztahuje pouze na daně spojené se samotnou registrací vozidla.

Tento názor je mimoto potvrzen rozbořem různých jazykových znění článku 1 směrnice. S výjimkou dánského a německého znění, která používají v odstavci 1 a 2 stejné pojmy, tj. „Abgaben“ v němčině, „afgifter“ v dánštině, všechna ostatní jazyková znění používají odlišné výrazy v odstavci 1 a 2, tj. „taxes“ a „droits“ ve francouzštině a „taxes“ a „fees“ v angličtině, atd. Je zřejmé, že výrazy „droits“ a „fees“ se mohou vztahovat pouze na daně související se zaplacením za službu.

Vzhledem k tomu, že daň za registraci je vyměřena na základě hodnoty vozidla, tj. v současnosti 105 % hodnoty až do výše 57 400 DKK (což činí 7 735 eur) a 180 % zbytkové hodnoty vozidla v době jeho registrace, včetně DPH, je úplně vyloučeno, aby byla považována za zaplacení služby.

(¹) Směrnice Rady 83/183/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které se vztahuje na trvalý dovoz osobního majetku jednotlivců z členského státu (Úř. věst. L 23.4.1983, s. 64).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-179/04)

(2004/C 168/02)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 16. dubna 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou p. Georgiossem Zavvosem, členem právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— shledal, že Řecká republika tím, že nepřijala všechna nutná právní a správní opatření nezbytná pro provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES ze dne 7. listopadu 2000, kterou se mění směrnice Rady 85/611/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS a 93/22/EHS, pokud se týká výměny informací se třetími zeměmi (¹), a v každém případě tím, že nesdělila Komisi dotyčná ustanovení, porušila povinnosti, které jí jsou uloženy touto směrnicí.

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Podle ustálené judikatury Soudního dvora se členský stát nemůže dovolávat vnitřních okolností nebo obtíží za účelem odůvodnění nedodržení povinností a lhůt plynoucích z práva Společenství.

(¹) Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Věc C-181/04)

(2004/C 168/03)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulio tis Epikrateias ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 19. dubna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Symvoulio tis Epikrateias žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících předběžných otázkách:

1. Musejí být ustanovení čl. 15 odst. 4 písm. a) šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (¹) (směrnice Rady 77/388/EHS), na které odkazuje čl. 15 odst. 5 této směrnice, vykládány v tom smyslu, že se týkají nájmu jak lodí určených pro navigaci na volném moři a zajišťujících placenou přepravu cestujících tak lodí sloužících k obchodní nebo průmyslové činnosti nebo rybolovu, nebo se týkají pouze nájmu lodí určených pro navigaci na volném moři, takže za tohoto druhého předpokladu ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 1642/1986 by měla, co se týče kategorie lodí, kterých se týká nájem, širší působnost než ustanovení směrnice?
2. Musí mít pro účely osvobození od daně na základě čl. 15 odst. 8 šesté směrnice poskytnutí služeb za příjemce samotného rejdaře nebo se toto osvobození od daně uplatňuje i když je poskytnutí služby určeno třetí osobě, pokud je učiněno pro přímé potřeby lodí uvedených v odstavci 5 tohoto článku, které jsou rovněž uvedeny v odst. 4 písm. a) a b) tohoto článku?
3. Umožňují ustanovení a zásady práva Společenství týkající se daně z přidané hodnoty – a za jakých podmínek – vyžadovat zpětně zaplacení daně, kterou osoba povinná k dani neuplatnila během dotčeného období u druhé smluvní strany a kterou v důsledku toho neodvedla finančnímu orgánu, protože chování posledně uvedeného ji přesvědčilo, že nemusí tuto daň uplatnit?

(¹) Úř. věst. ES L 145, s. 1.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-188/04)

(2004/C 168/04)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. dubna 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou K. Wiednerem a G. Bambarou, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Italská republika nesplnila povinnosti, které jsou jí uloženy na základě směrnice Rady 93/37/EHS⁽¹⁾ ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, zvláště jejím čl. 3 odst. 1 a čl. 11 odst. 3, 6 a 7 tím, že subjekt ANAS SpA udělil Società per l'autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova p.a. koncesi na provedení a správu dálnice „Pedemontana Veneta Ovest“ prostřednictvím přímé koncese udělené úmluvou uzavřenou dne 7. prosince 1999, které nepředcházelo zveřejnění vyhlášení a aniž by byly splněny příslušné podmínky;

— uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Podle Komise není koncese na provedení a správu dálnice „Pedemontana Veneta Ovest“, která byla udělena ANAS bez předchozího zveřejnění vyhlášení, v souladu se směrnicí 93/37/EHS, zvláště s jejím čl. 3 odst. 1 a čl. 11 odst. 3, 6 a 7.

Článek 3 směrnice stanoví použití některých pravidel pro vyhlášení na úrovni Společenství v případě, že zadavatelé uzavírají smlouvu o koncesi na stavební práce, pokud hodnota zakázky není menší než 5 000 000 EUR. Zvláště podle čl. 11 odst. 3 směrnice musí zadavatelé, kteří zamýšlejí udělit koncesi na stavební práce, oznámit svůj úmysl prostřednictvím vyhlášení, které musí být v souladu s odstavcem 7 tohoto článku zasláno Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství.

Vzhledem ke skutečnosti, že zakázka na provedení a správu dálnice „Pedemontana Veneta Ovest“ má hodnotu přibližně 350 milionů EUR, měla být nepochybně zveřejněna v Úředním věstníku Evropských společenství.

(¹) Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 54.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Special Commissioners ze dne 29. dubna 2004 ve věci Cadbury Schweppes plc a Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Comissioners of Inland Revenue

(Věc C-196/04)

(2004/C 168/05)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Special Commissioners (Spojené království) ze dne 29. dubna 2004 ve věci Cadbury Schweppes plc a Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Comissioners of Inland Revenue, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 3. května 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Special Commissioners žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

„Brání články 43, 49 a 56 Smlouvy o ES vnitrostátním daňovým předpisům takovým jako jsou ty, které jsou předmětem hlavního řízení, které za určitých okolností stanoví uložení daně společnosti se sídlem v tomto členském státě ohledně zisků dceřinné společnosti se sídlem v jiném členském státě, kde je nižší sazba daně?“

Žaloba podaná dne 30. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo

(Věc C-197/04)

(2004/C 168/06)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 30. dubna 2004 žaloba směřující proti Spolkové republice Německo podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Kilianem Grosse, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Spolková republika Německo tím, že použila daňovou sazbu na jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret pro tabákové smotky prodávané pod jménem „West Single Packs“, nesplnila své povinnosti podle čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 95/59/ES⁽¹⁾ o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků a podle čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 92/79/EHS⁽²⁾ ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z cigaret;

2. uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Podle stanoviska Komise se v případě tabákových smotků prodávaných na německém trhu pod označením „West Single Packs“, které může spotřebitel jednoduchým neprůmyslovým postupem zabalit do zvlášť prodávaného cigaretového papíru s filtrem, jedná o cigarety ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 95/59/ES, a tudíž musí být odpovídajícím způsobem zdaněny jako takové.

Německé právní předpisy jsou vzhledem k použití daňové sazby na jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret pro „West Single Packs“ neslučitelné s čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 95/59/ES a čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 92/79/EHS.

(¹) Úř. věst. 1995 L 291, s. 40.

(²) Úř. věst. 1992 L 316, s. 8.

Žaloba podaná dne 4. května 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice**(Věc C-198/04)**

(2004/C 168/07)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. května 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou pí. M. Patakia a p. H. Stovlbaekem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. konstatoval, že neúplným provedením směrnice 89/48/EHS⁽¹⁾ a 92/51/EHS⁽²⁾, pokud jde o povolání turistického průvodce, Francouzská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z výše uvedených směrnic a smlouvy o založení Evropského společenství;
2. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Francouzská právní úprava, která se vztahuje na povolání turistického průvodce, nestanoví postup pro uznávání diplomů v souladu se směrnicemi 89/48/EHS a 92/51/EHS.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS (Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 25).

Žaloba podaná dne 7. května 2004 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království**(Věc C-205/04)**

(2004/C 168/08)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. května 2004 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou p. G. Rozetem, jako zmocněncem, s adresou pro doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Španělské království tím, že nepřijalo zákonná ustanovení výslovně stanovící ve španělské veřejné službě uznání pro ekonomické účely služby dříve vykonané ve veřejné správě jiného členského státu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 39 ES a článku 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství⁽¹⁾;
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Podle judikatury Soudního dvora ukládají článek 39 ES a článek 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství členským státům pro účely nábory pracovníků, jež jsou státními příslušníky Společenství, jejich pracovního zařazení a určení počtu odsloužených let ve veřejné službě, vzít v úvahu délku služby a odborné zkušenosti nabyté ve správě jiného členského státu. V současnosti ve španělském právním řádu neexistuje žádné zákonné ustanovení, které by s potřebnou právní jistotou zajišťovalo uznání pro ekonomické účely služby dříve vykonané ve veřejné správě jiného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Přidělení soudců k senátům a složení velkého senátu

(2004/C 168/09)

Soud v návaznosti na nástup do funkce soudce pí Cremona, p. Czúcza, pí Wiszniewska-Bialecka, pí Pelikánové, p. Švábyho, p. Vadapalase, pí Jürimäe, pí Labucka a p. Papasavvas, jakož i na změnu čl. 10 odst. 1 svého jednacího řádu ze dne 21. dubna 2004 rozhodl na své všeobecné schůzi konané dne 13. května 2004 změnit své rozhodnutí ze dne 2. července 2003 o přidělení soudců k senátům a složení velkého senátu.

Na dobu od 13. května 2004 do 31. srpna 2004 jsou přiděleni

k prvnímu senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Vesterdorf, předseda Soudu, p. Mengozzi, pí Martins Ribeiro, pí Labucka, soudci;

k prvnímu rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Vesterdorf, předseda Soudu, p. Jaeger, p. Mengozzi, pí Martins Ribeiro, p. Dehousse, pí Labucka, soudci;

k druhému senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Pirrung, předseda senátu, p. Meij, p. Forwood, pí Pelikánová, p. Papasavvas, soudci;

k druhému rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Pirrung, předseda senátu, p. Meij, p. Forwood, pí Pelikánová, p. Papasavvas, soudci;

k třetímu senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Azizi, předseda senátu, p. Jaeger, p. Dehousse, pí Cremona, p. Czúcz, soudci;

k třetímu rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Azizi, předseda senátu, p. Jaeger, p. Dehousse, pí Cremona, p. Czúcz, soudci;

k čtvrtému senátu, v němž zasedají tři soudci:

p. Legal, předseda senátu, pí Tiili, p. Vilaras, pí Wiszniewska-Bialecka, p. Vadapalas, soudci;

k čtvrtému rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

p. Legal, předseda senátu, pí Tiili, p. Vilaras, pí Wiszniewska-Bialecka, p. Vadapalas, soudci;

k pátému senátu, v němž zasedají tři soudci:

pí Lindh, předsedkyně senátu, p. García-Valdecasas, p. Cooke, p. Šváby, pí Jürimäe, soudci;

k pátému rozšířenému senátu, v němž zasedá pět soudců:

pí Lindh, předsedkyně senátu, p. García-Valdecasas, p. Cooke, p. Šváby, pí Jürimäe, soudci;

Obnáší-li jeden z těchto senátů větší počet soudců, než v kterém podle čl. 10 odst. 1 jednacího řádu Soudu zasedá, předseda senátu určí, jakmile je předložena předběžná zpráva uvedená v článku 52 jednacího řádu, střídavě pro každou věc jiného soudce nebo jiné soudce než soudce zpravodaje, který nebo kteří se neúčastní rozhodování, přičemž bere v úvahu počet odsloužených let ve funkci soudce přiděleného k senátu podle čl. 6 jednacího řádu Soudu.

Na dobu od 1. června 2004 do 31. srpna 2004 je velký senát složen z předsedy Soudu p. Vesterdorfa, předsedů senátů pí Lindh, p. Aziziho, p. Pirrunga a p. Legala, soudců rozšířeného senátu, kteří by rozhodovali danou věc, kdyby byla přidělena senátu složenému z pěti soudců, jakož i ze čtyř dalších soudců určených předsedou Soudu střídavě ze soudců z každého z ostatních senátů podle pořadí, které soudci zaujmají ve svých senátech podle počtu odsloužených let v souladu s čl. 6 jednacího řádu Soudu.

Ve věcech, v nichž písemná část řízení byla ukončena a jednání k ústní část řízení se konalo nebo bylo stanoveno před 13. květnem 2004, senáty nadále zasedají pro účely ústní části řízení, porady a rozsudku ve svém předchozím složení.

Žaloba podaná dne 31. března 2004 Cargo Partner AG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-123/04)

(2004/C 168/10)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 31. března 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Cargo Partner AG, se sídlem ve Fischamend (Rakousko), zastoupenou M. Wolnerem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že přihlašovaná ochranná známka je připuštěna k zápisu;
- případně, vrátil věc zpět Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a
- v každém případě přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Přihlašovaná ochranná známka Společenství:	Slovní ochranná známka CARGO PARTNER – přihláška č. 2697290
Výrobky nebo sluby:	Výrobky a sluby tříd 36 (pojištění) a 39 (doprava; balení a skladování zboží; organizování cest)
Rozhodnutí napadené před odvolacím senátem:	Částečné zamítnutí zápisu průzkumovým referentem, pokud jde o služby dopravy, balení a skladování zboží ve třídě 39
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání
alobní důvody:	Ochranná známka má rozlišovací způsobilost a je tak způsobilá k zápisu

Žaloba podaná dne 1. dubna 2004 Devey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-129/04)

(2004/C 168/11)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. dubna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Devey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG, se sídlem v Unterhaching (Německo), zastoupenou H. P. Kunzem-Hallsteinem a R. Kunzem-Hallsteinem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje Soudu, aby:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 20. ledna 2004;
- uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Přihlášená ochranná známka Společenství:	Trojrozměrná ochranná známka ve formě láhve z umělé hmoty – přihláška č. 2 579 381
Výrobky nebo sluby:	Výrobky tříd 29, 30 a 32 (mimo jiné rajský protlak, mléko a mléčné výrobky, majonéza, kečup, ovocné nápoje)
Rozhodnutí napadené před odvolacím senátem:	Zamítnutí zápisu průzkumovým referentem
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání
Žalobní důvody:	Porušení čl. 74 odst. 1 a článku 45 nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ , porušení článku 73 nařízení č. 40/94 tím, že Úřad prohlásil, že není vázán dřívějšími zápisy v členských státech, a porušení čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1).

**Žaloba podaná dne 2. dubna 2004 Andrém Bonnetem
proti Soudnímu dvoru Evropských společenství**

(Věc T-132/04)

(2004/C 168/12)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 2. dubna 2004 žaloba podaná proti Soudnímu dvoru Evropských společenství Andrém Bonnetem, s bydlištěm v Saint Pierre de Vassols (Francie), zastoupeným Hervém de Lepinauem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí ze dne 11. února 2004 a 4. března 2004, jakož i rozhodnutí o jmenování jiné osoby na místo, které mělo být obsazeno žalobcem;
- rozhodl, že nábor ze dne 4. února 2004 musí nabýt plné účinnosti počínaje dnem 1. března 2004;
- uložil Soudnímu dvoru Evropských společenství zaplatit žalobci částku 100 000 EUR z titulu jeho morální újmy, jakož i částku 5 000 EUR měsíčně počínaje dnem 1. března až do doby, kdy se žalobce skutečně ujme funkce;
- podpůrně, za předpokladu, že by rozhodnutí Soudu prvního stupně nečinilo ujmoutí se funkce žalobcem nevyhnutelným, uložil Soudnímu dvoru Evropských společenství zaplatit žalobci úhrnnou částku 260 000 EUR s úroky počínaje dnem podání této žaloby;
- v každém případě uložil Soudnímu dvoru Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Žalobce se ucházel o místo osoby pověřené čtením rozsudků v kabinetu předsedy Soudního dvora. Žalobce má za to, že obstál ve výběrovém řízení, ale následkem napadených rozhodnutí nebyl na dané místo jmenován.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává nedostatků pravomoci ředitele kabinetu jednat, pokud jde o jmenování referendáře u Soudního dvora. Mimoto se žalobce dovolává porušení

podstatných procesních náležitostí jako zásady shodnosti forem, nedostatku odůvodnění a porušení práv na obhajobu.

Žalobce se rovněž dovolává zásahu do nabytých práv, do zásady zákazu zpětné účinnosti a zásady právní jistoty, jakož i zásahu do zásady respektování soukromého života a zásady politické nestrannosti. Nakonec se žalobce dovolává zneužití pravomoci.

**Žaloba podaná dne 8. dubna 2004 Kelvinem Williamem
Stephensem proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-139/04)

(2004/C 168/13)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Kelvinem Williamem Stephensem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Nicolasem Lhoëstem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 14. dubna 2003 v části, ve které:
 - nezařadilo žalobce do třídy A6 stupně 3 v okamžiku jeho přijímání,
 - neobnovilo služební zařazení žalobce posunutím data jeho povýšení do třídy A5 a A4,
 - omezilo datum účinnosti rozhodnutí o novém zařazení, pokud jde o finanční účinky, na 5. říjen 1995,
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 15. ledna 2004 předané žalobci dne 30. ledna 2004, kterým byla zamítnuta jeho stížnost R/521/03;
- uložil žalované zaplatit náhradu stanovenou prozatímně na částku 125 000 EUR v případě, že z důvodu nemožnosti nebude žalovaná moci obnovit služební zařazení žalobce;
- uložil žalované plnou náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

V tomto sporu napadá žalobce, zařazený do třídy A7, stupně 3 při svém přijímání v říjnu 1985, rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování nepřezkoumat toto zařazení, které žalobce zařadilo do třídy A6, stupně 1, a ne do třídy A6, stupně 3, neobnovit jeho služební zařazení a omezit datum účinnosti rozhodnutí o jeho novém zařazení na 5. října 1995.

Na podporu svých tvrzení se dovolává stejných žalobních důvodů jako jsou ty dovolávané žalobcem ve věci T-125/04, *Rousseaux v. Komise*.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2004 Cargill B.V. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 14. dubna 2004 žaloba společností Cargill B.V., se sídlem v Haagu (Nizozemsko), zastoupenou H.J. Bronkhorstem a J.F. van Nouhuyssem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- I. zrušil rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 5. ledna 2004, které bylo této společnosti určeno;
- II. uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise, které stanoví, že promínutí dovozního cla nebylo v určitém případě odůvodněné. Toto rozhodnutí bylo přijato poté, co Soudní dvůr ve věci C-156/00, *Nizozemské království v. Komise*, zrušil rozhodnutí Komise C/2000/485 konečně. (1)

Žalobkyně dovezla kukuřici do Evropského společenství v režimu aktivního zušlechťovacího styku; kukuřice měla být přeměněna na glukózu, která měla být znovu vyvezena. Žalobkyně vlastnila za tímto účelem nezbytná povolení k náhradě rovnocenným zbožím. V napadeném rozhodnutí Komise uvádí, že vyvezená glukóza nebyla plně získána z kukuřice, ale též z pšenice, která pocházela z trhu Společenství. Následkem toho nizozemské orgány vyměřily dlužné clo. V napadeném rozhodnutí Komise zamítla žádost o prominutí dluhu.

Na podporu své žaloby žalobkyně v první řadě tvrdí, že došlo k porušení práva na obhajobu. Přesněji tvrdí, že došlo k porušení práva na slyšení a na přístup ke spisu.

Žalobkyně dále tvrdí, že došlo k porušení článku 13 nařízení č. 1430/79 (2) týkajícího se vrácení nebo prominutí dovozních nebo vývozních cel, jakož i k porušení článku 239 nařízení č. 2913/92 (3), kterým se vydává celní kodex Společenství a článků 905–909 nařízení č. 2454/93 (4), kterým se provádí nařízení Rady č. 2913/92. Žalobkyně rovněž tvrdí, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 253 ES.

Podle žalobkyně Komise nesprávně shledala, že žalobkyně zjevně nespĺnila podmínky stanovené ve svém povolení k rovnocennému aktivnímu zušlechťování. Podle žalobkyně měla glukóza určená k vývozu, která byla získána z pšenice a kukuřice, stejné charakteristiky jako glukóza získaná výlučně z kukuřice. Žalobkyně dále tvrdí, že oba výrobky spadají pod stejný kód KN. Domnívá se, že jediné co jí lze vytýkat je skutečnost, že částečně vyvezla glukózu po uplynutí lhůty šesti měsíců stanovené v povolení.

Žalobkyně na závěr tvrdí, že došlo k porušení zásady přiměřenosti.

(1) Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2003, *Nizozemsko v. Komise*, C-156/00, Recueil, s. I-2527.

(2) Nařízení Rady (EHS) č. 1430/79 ze dne 2. července 1979 týkající se vrácení nebo prominutí dovozních nebo vývozních cel (Úř. věst. L 175, s. 1).

(3) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1).

(4) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1).

Žaloba podaná dne 13. dubna 2004 Télévision Française 1 SA proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství *Télévision Française 1 SA*, se sídlem v Boulogne (Francie), zastoupenou Jean-Paulem Hordiessem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 10. prosince 2003 č. K (2003) 4497 konečné týkající se státních podpor poskytovaných Francií ve prospěch „France 2“ a „France 3“ mezi roky 1988 a 1994 v rozsahu, v němž je prohlašuje za slučitelné se společným trhem podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Na základě stížnosti žalobkyně rozhodla Komise zahájit formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES ohledně investičních subvencí a kapitálových dotací, které obdržely televizní kanály „France 2“ a „France 3“ mezi roky 1988 a 1994. V napadeném rozhodnutí Komise rozhodla kvalifikovat tato opatření jako státní podpory ve smyslu článku 87 ES, ale prohlásila je za slučitelné se Smlouvou o ES na základě čl. 86 odst. 2.

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje chybné odůvodnění a porušuje čl. 86 odst. 2 ES a ustanovení týkající se státních podpor. Žalobkyně popírá závěr Komise, že posláním těchto dvou dotyčných kanálů odpovídá službě obecného zájmu ve smyslu čl. 86 odst. 2 s tím, že zdůrazňuje, že její vlastní posláním je téměř totožné, aniž by bylo považováno za službu obecného zájmu. Žalobkyně též zpochybňuje finanční analýzu těchto podpor, kterou provedla Komise v napadeném rozhodnutí.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně uplatňuje, že Komise nesprávně použila směrnici 80/723 (1) tím, že rozhodla, že se tato směrnice nepoužije na činnost vysílání veřejnoprávních kanálů před rokem 2000. Na stejném základě se žalobkyně dovolává nepřesného použití protokolu o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, přiloženého ke Smlouvě o ES.

(1) Směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky (Úř. věst. L 195, 29.7.1980, s. 35-37).

Žaloba podaná dne 20. dubna 2004 p. Koldem Gorostiagou Atxalandabasem proti Evropskému parlamentu

(Věc T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 20. dubna 2004 žaloba podaná proti Evropskému parla-

mentu p. Koldem Gorostiagou Atxalandabasem, s bydlištěm v Saint Pierre d'Irube (Francie), zastoupeným p. Didierem Rougetem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. února 2004, kterým provedl srážky z příspěvků, které měly být zaplacený žalobci, a to až do vyčerpání jeho údajného dluhu vůči Parlamentu;
- uložil žalovanému, aby nesl své vlastní náklady a nahradil náklady vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

V napadeném rozhodnutí měl Evropský parlament za to, že vzhledem k nepředložení dokladů o použití různých parlamentních příspěvků dlužil žalobce, poslanec, částku 118 360,18 EUR a provedl tak srážku z těchto příspěvků.

Žalobce napadá toto rozhodnutí s tím, že uplatňuje, že Parlament porušil Pravidla týkající se náhrad a příspěvků evropským poslancům zejména tím, že rozhodnutí bylo přijato generálním tajemníkem Parlamentu a nikoli Předsednictvem Parlamentu, jak stanoví článek 27 těchto pravidel. Mimoto žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásady objektivit, nestrannosti, rovnosti a zákazu diskriminace, jakož i zásadu kontradiktornosti a práva na obhajobu. Rovněž tvrdí, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno a že představuje zneužití pravomoci, neboť bylo přijato za výlučně politickými účely. Konečně se žalobce dovolává zjevného omylu Parlamentu v posouzení.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2004 Brianem M. Rossem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Brianem M. Rossem, s bydlištěm v Morpeth (Spojené království), zastoupeným Ericem Boigelotem, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí ze dne 31. března 2003, kterým se s konečnou platností přijímá posudek o vývoji služebního poměru žalobce za období 2001/2002;
- zrušil zmíněný posudek;
- zrušil rozhodnutí zamítající stížnost žalobce podanou dne 24. září 2002 (R/562/03) a směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí;
- uložil žalované uhradit žalobci náhradu škody za morální újmu, ohodnocenou *ex aequo et bono* na 10 000 eur, s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává porušení čl. 25 druhého pododstavce a článků 26 a 43 služebního řádu, jakož i obecných prováděcích ustanovení k použití článku 43, ve znění přijatém Komisí dne 26. dubna 2002. Dovolává se rovněž zneužití pravomoci, porušení obecných právních zásad, jako jsou práva na obhajobu, zásada řádné správy a zásada rovného zacházení, jakož i zjevného omylu v posouzení.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 Imrem Cziganyem, Isabel Alves, Georgette Henningsen a Michele Lucasem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-149/04)

(2004/C 168/18)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 26. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Imrem Cziganyem, s bydlištěm v Rhode St. Genese (Belgie), Isabel Alves, s bydlištěm v Lucemburku, Georgette Henningsen, s bydlištěm v Bruselu a Michele Lucasem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupenými Gillesem Bounéouem, Frédéricem Frabettim, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil hodnocení žalobců za období 2001–2002;
- podpůrně zrušil posudek o vývoji služeb (REC/CDR) žalobců za období od 1. 7. 2001 do 31. 12. 2002;
- rozhodl o výdajích, nákladech a odměnách a uložil Komisi Evropských společenství nahradit je.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobní důvody a hlavní tvrzení, jichž se žalobci dovolávají v této věci, jsou totožné se žalobními důvody a hlavními tvrzeními dovolávanými ve věcech T-43/04 a T-47/04.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2004 Bernardem Nonatem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-151/04)

(2004/C 168/19)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 16. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Bernardem Nonatem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etiennem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí, kterým se s konečnou platností vystavuje posudek o vývoji služby žalobce za období od 1. července do 31. prosince 2002;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Žalobce v této věci napadá posudek o vývoji jeho služby, tak jak byl vypracován pro období od 1. července do 31. prosince 2002.

Na podporu svých tvrzení žalobce uplatňuje:

- porušení povinnosti uvést odůvodnění;
- porušení článku 43 služebního řádu, jakož i přechodných opatření použitelných pro hodnocené období 2001 – 2002;
- porušení čl. 5 pátého pododstavce písm. c) obecných prováděcích ustanovení článku 43 služebního řádu;
- zjevný omyl v posouzení;
- porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace;
- nespojitost mezi poznámkami a udělenými známkami.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2004 Ferriere Nord spa proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-153/04)

(2004/C 168/20)

(Jednací jazyk: itaština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Ferriere Nord spa, zastoupenou Wilmou Viscardini a Gabrielou Donà, advokátkami.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil na základě článku 230 ES rozhodnutí Komise Evropských společenství, obsažená v doporučeném dopise BUDG/C-5/DS (D2004)/51138 ze dne 5. února 2004, který žalobkyně obdržela dne 13. února 2004, a ve faxu BUDG/C-05/DS (D2004) 53883, který žalobkyně obdržela dne 13. dubna 2004, jimiž byla Ferriere Nord vyzvána, aby zaplatila, v tomto pořadí, částky 564 402,26 EUR a 341 932,32 EUR v rámci věci IV/31.553 - svařované sítě;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že výše zmíněná rozhodnutí, provádějící rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 1989 (kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 320 000 ECU za porušení čl. 85 odst. 1 Smlouvy o EHS), jsou protiprávní, neboť uplynula promlčecí doba podle článku 4 nařízení Rady č. 2988/74 ze dne 26. listopadu 1974 o promlčení v záležitostech stíhání a výkonu práva v oblasti dopravy a hospodářské soutěže v Evropském hospodářském společenství. ⁽¹⁾ Zvláště:

- rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 1989 se stalo konečným rozsudkem Soudního dvora ze dne 17. července 1997, a tudíž tímto dnem počala běžet promlčecí doba pěti let podle článku 4 nařízení č. 2988/74;
- tato doba byla přerušena dopisem Komise ze dne 11. září 1997, který byl doručen žalobkyni dne 18. září 1997, v důsledku čehož počala běžet nová promlčecí doba pěti let (v souladu s článkem 5 nařízení 2988/74);
- Komise proto měla přistoupit k výkonu rozhodnutí týkajícího se pokuty do 11. září 2002 nebo nejdéle do 18. září 2002;
- naproti tomu napadená rozhodnutí jsou, v tomto pořadí, ze dne 5. února 2004 (doručené žalobkyni dne 13. února 2004) a ze dne 13. dubna 2004 (doručené žalobkyni faxem dne 13. dubna 2004);

- možnost Komise přistoupit k nucenému výkonu svého rozhodnutí ze dne 2. srpna 1989 je, z důvodu, který předchází, promlčena.

(¹) Úř. věst. L 319, 29.11.1974, s. 1.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2004 Danielem Bauwensem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-154/04)

(2004/C 168/21)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Danielem Bauwensem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienneem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí o ukončení řízení o vypracování posudku o vývoji služby žalobce za období od 1. července do 31. prosince 2002 a o zamítnutí jeho žádosti o svolání smíšeného hodnotícího výboru;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobce podal žádost o svolání smíšeného hodnotícího výboru k jeho posudku o vývoji služby, tak jak byl potvrzen potvrzujícím představeným. Tato žádost byla posouzena jako opožděná, jelikož byla podána po lhůtě 5 pracovních dnů, stanovené článkem 7 obecných prováděcích ustanovení článků 43 a 45 služebního řádu přijatých žalovanou.

Žalobce napadá rozhodnutí zamítnout jeho žádost a s konečnou platností vystavit posudek, uplatňuje, že lhůta 5 pracovních dnů měla být pozastavena, v souladu s poznámkou pod čarou k článku 7 obecných ustanovení, z důvodu, že žalobce byl po dobu dvou týdnů na dovolené, která začala druhý den po formálním potvrzení hodnocení potvrzujícím představeným. V této souvislosti se žalobce rovněž dovolává zjevného omylu v posouzení a porušení zásad řádného řízení, řádné správy a rovného zacházení.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2004 Joëlem De Brym proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-157/04)

(2004/C 168/22)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Joëlem De Brym, s bydlištěm ve Woluwe-St-Lambert (Belgie), zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etiennem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí, kterým se vystavuje posudek o vývoji jeho služby za období od 1. července do 31. prosince 2002;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Na podporu své žaloby žalobce nejprve tvrdí, že byl hodnocen hodnotitelem stejné platové třídy jako on, který s ním soutěží o povýšení. Podle žalobce tato skutečnost vede ke střetu zájmů jeho hodnotitele. Posledně uvedený o tom v rozporu s článkem 14 služebního řádu neuvědomil orgán oprávněný ke jmenování.

Žalobce dále uplatňuje nespojitost mezi posouzeními napadeného posudku a známkami, které mu byly uděleny. Také se dovolává porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i práv na obhajobu ve vztahu k poznámce představeného týkající se údajného nedodržení běžné pracovní doby žalobcem.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 Gerasimosem Potamianosem proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-160/04)

(2004/C 168/23)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 26. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Gerasimosem Potamianosem, s bydlištěm

v Grimbergenu (Belgie), zastoupeným. Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etiennem Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného uzavírat smlouvy o neprodloužení smlouvy dočasného zaměstnance žalobci;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Žalobce napadá zamítnutí orgánu oprávněného uzavírat smlouvy prodloužit jeho smlouvu dočasného zaměstnance.

V tomto ohledu je upřesněno, že napadené rozhodnutí se zakládá výlučně na postupu v oblasti omezení plnění nestálých zaměstnanců v platnosti v GŘ VÝZKUM, jenž způsobuje vyloučení z nábory pracovníků všechny zaměstnance, jejichž počet odsloužených let ve službě Komise je delší než šest let s tím, že počet odsloužených let je vyšší než ten ostatních zaměstnanců připuštěných ke spolupráci.

Podle žalobce je toto omezení v rozporu s první větou čl. 12 prvním pododstavcem pracovního řádu ostatních zaměstnanců, která stanoví jako cíl veškerého nábory pracovníků zajistit orgánu spolupráci dočasných zaměstnanců, kteří mají nejvyšší kvality kompetentnosti, výkonnosti a bezúhonnosti. Je rovněž v rozporu s rozhodnutím GŘ PERS povolit prodloužení smluv dočasných zaměstnanců 2b (provozní rozpočet) nebo 2d (rozpočet na výzkum) na krátkou dobu až do 30. dubna 2004.

Na podporu svých tvrzení žalobce mimoto uplatňuje porušení zásady zákazu diskriminace, jakož i existenci zneužití pravomoci v daném případě.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 Gregoriem Valerem Jordanou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-161/04)

(2004/C 168/24)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 26. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Gregoriem Valerem Jordanou, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Massimem Merolou, advokátem.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí ze dne 10. února 2004, kterým Komise odepřela žalobci přístup k seznamu úspěšných účastníků otevřeného výběrového řízení A7/A6 KOM/A/637 a k individuálním rozhodnutím týkajícím se jmenování úředníků do platové třídy A6 ode dne 5. října 1995;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Žalobce v tomto řízení brojí proti rozhodnutí žalované, kterým mu byl odepřen přístup k seznamu úspěšných účastníků otevřeného výběrového řízení A7/A6 KOM/A/637, jakož i k individuálním rozhodnutím týkajícím se jmenování úředníků do platové třídy A6 ode dne 5. října 1995.

Na podporu svých požadavků žalobce zaprvé uvádí nesprávné dovolání se výjimky uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽¹⁾. Tato výjimka se týká

ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že vydání požadovaných dokumentů, nemůže být považováno za zasahující do soukromí osob, které jsou v nich uvedené, protože postavení úředníka veřejné správy nespadá do oblasti soukromí.

Kromě toho a vzhledem k tomu, že individuální rozhodnutí o jmenování evropských úředníků jsou veřejná, je namístě shledat, že došlo také k porušení čl. 5 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾.

Žalobce se dovolává rovněž porušení povinnosti uvést odůvodnění a porušení zásady řádné správy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

III

(Oznámení)

(2004/C 168/25)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 156, 12.6.2004

Dřívější publikace

Úř. věst. C 146, 29.5.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
